

Sygnatura akt IV Ka 323/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Sylwana Wirth SSO Adam Pietrzak
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 22 sierpnia 2014 roku

sprawy **S. R.**

syna E. i D. z domu Z. ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk i art. 286§1kk i art. 270§1kk w zw. z art. 11§2kk i art. 286§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 28 stycznia 2014 roku, sygnatura akt III K 615/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) uchyla orzeczenie o karze łącznej ujęte w punkcie V jego dyspozycji,
- 2) w punktach III i IV jego dyspozycji odnoszących się do czynów opisanych w punktach IV, V, VI i VII jego części wstępnej przyjmując, iż wskazane w czynach przypisanych niekorzystne rozporządzenie mieniem sprowadzało się do wydania wymienionych tam przedmiotów sprzedaży,

II. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie II jego dyspozycji to jest w zakresie czynu opisanego w punkcie III jego części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy wymierzone oskarżonemu S. R. w punktach I, III i IV dyspozycji zaskarżonego wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 323/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko S. R. oskarżając go o to, że:

I. w dniu 10 sierpnia 2011 r. w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem portalu internetowego (...), poprzez wprowadzenie w błąd K. M. co do zamiaru i woli wywiązania się z zawartej umowy kupna - sprzedaży towaru w postaci 12 sztuk opon marki M., pobierając zaliczkę w kwocie 1200 zł doprowadził w ten sposób w/W do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1200 zł, działając na szkodę K. M., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. III K 29/09 z dnia 8 czerwca 2010 roku między innymi za czyny z art. 286§1 k.k. i art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. na karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności, 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. na karę jednostkową 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, art. 286§ 1 k.k. i art. 273k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 stycznia 2006 roku do 22 grudnia 2006r.

tj. o przestępstwo określone w art. 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

II. w dniu 8 sierpnia 2011 r. w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd K. M. (1)co do zamiaru i woli wywiązania się z umowy sprzedaży towaru w postaci różnego rodzaju opon do samochodów ciężarowcy, pobierając na poczet zawartej umowy zaliczkę w kwocie 900 zł doprowadził w ten sposób K. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 900 zł działając na szkodę K. M., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. III K 29/09 z dnia 8 czerwca 2010 roku między innymi za czyny z art. 286§1 k.k. i art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. na karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności, 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. na karę jednostkową 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, art. 286§ 1 k.k. i art. 273k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 stycznia 2006 roku do 22 grudnia 2006r.

tj. o czyn art 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

III. w sierpniu 2010r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela firmy (...) SP Z O.O. zs w G., co do woli wywiązania się z umowy dotyczącej kupna - sprzedaży towaru w postaci oleju silnikowego marki V. (...), przedkładając podrobiony dokument w postaci zamówienia nr (...), poprzez naniesienie podpisu o treści (...) oraz upoważnienia wydanego dla osoby o danych A. M. poprzez naniesienie podpisu o treści (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niezapłacenie faktury vat nr (...)w kwocie 7.564,00zł na szkodę firmy (...) SP Z O.O. zs w G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. w czerwcu 2010r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela Przedsiębiorstwa Handlowego (...)A. P. Sp. j. (...) zs w L., co do woli wywiązania się z umowy dotyczącej kupna - sprzedaży towaru w postaci 12 sztuk opon marki S., przedkładając podrobiony dokument w postaci zamówienia nr (...), poprzez naniesienie podpisu o treści (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niezapłacenie faktury w kwocie 13.161.36zł na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowego (...)A. P. Sp. j. (...) zs w L.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V. w lipcu 2010r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela firmy (...) zs w G., co do woli wywiązania się z umowy dotyczącej kupna - sprzedaży towaru w postaci opon marki K., a następnie podrobił dokument w postaci faktury vat nr (...), poprzez naniesienie podpisu o treści (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niezapłacenie faktury w kwocie 27.669,60zł na szkodę (...)zs w G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VI.. w październiku 2010r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela firmy (...) SP Z O.O. z/s w K., co do woli wywiązania się z umowy dotyczącej kupna - sprzedaży towaru w postaci oleju silnikowego (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niezapłacenie faktury nr (...) w kwocie 7588,40zł na szkodę (...) SP Z O.O. zs w K.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

VII. w dniu 22 lipca 2010r w W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela firmy (...) S.A. zs w W., co do woli wywiązania się z umowy dotyczącej kupna - sprzedaży towaru w postaci 209 litrów oleju silnikowego marki (...)oraz pompy tłokowej, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia wymienionym mieniem poprzez niezapłacenie faktury Vat nr (...) w kwocie 6.493,63zł na szkodę firmy (...) S.A. zs w W.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 roku (sygn. akt III K 615/12) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu:

I. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, to jest występków z art.286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za czyny te , przy przyjęciu, iż stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 kk na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego S. R. uznał za winnego tego, że w okresie pomiędzy 31 sierpnia 2010r. a 1 września 2010r. w W. celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci zamówienia nr (...). z dnia 01.09.2010r. poprzez naniesienie podpisu o treści (...), to jest występku z art. 270§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 270§1kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. IV i V części wstępnej wyroku, z tym, iż w odniesieniu do czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku sprecyzował, iż oskarżony przedłożył uprzednio podrobiony przez siebie w celu użycia za autentyczny wskazany tamże dokument datowany na dzień 11.06.2010r., zaś w odniesieniu do czynu opisanego w pkt. V części wstępnej wyroku sprecyzował, iż oskarżony podrobił w celu użycia za autentyczny wskazany tamże dokument datowany na dzień 29.07.2010r., to jest występków z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za czyny te przy przyjęciu, iż stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 kk na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego S. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt VI i VII części wstępnej wyroku, to jest występków z art. 286§1 kk i za czyny te przy przyjęciu, iż stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 kk na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 91§2 kk połączył wymierzone wobec oskarżonego S. R. w pkt. I , II, III i IV części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzył temuż oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 46§1 kk orzekł od oskarżonego S. R. na rzecz pokrzywdzonego (...)Spółka Jawna (...) Przedsiębiorstwo Handlowe z siedzibą w L. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 13.161, 36 (trzydzieści tysięcy sto sześćdziesiąt jeden i 36/100) złotych,

VII. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...)Spółka Jawna (...) Przedsiębiorstwo Handlowe z siedzibą w L. kwotę 1500 (tysiąc pięćset) złotych tytułem kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika,

VIII. zwolnił oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucając:

a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk przez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzucanych czynów w ramach z góry powziętego zamiaru, nie zawierał transakcji w imieniu i na rzecz M. R., w chwili zawierania umów wiedział, że za zakupiony towar nie zapłaci, a także, że wprowadził kontrahentów w błąd, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do wyciągnięcia takich wniosków bez naruszenia zasady in dubio pro reo, zasady swobodnej oceny dowodów i zasady obiektywizmu, co w rezultacie doprowadziło do wydania mylnego orzeczenia;

b) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 9 § 1 kpk i art. 366 § 1 kpk polegającą na pominięciu sprawdzenia linii obrony oskarżonego w zakresie w jakim ten określał stan finansowy firmy, której był pełnomocnikiem, jako dający mu podstawę do zawierania kwestionowanych transakcji;

c) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 4 kpk przez rozpatrzenie zarzutów skierowanych aktami oskarżenia przeciwko S. R. w trzech różnych postępowaniach prowadzonych przed Sądem Rejonowym III Wydział Karny w Wałbrzychu kolejno: sprawa sygn. akt III K 175/12, sygn. akt III K 615/12, III K 819/11, podczas gdy zachodziły warunki do łącznego ich rozpoznania, co skutkowało między innymi wybiórczym posługiwaniem się zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie o sygn. akt III K 615/12 z innych wskazanych postępowań,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie S. R., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja odniosła ten skutek, iż w wyniku jej wniesienia koniecznym stało się dokonanie częściowej zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Nie zasługuje na uwzględnienie pierwszy z podniesionych przez skarżącego zarzutów naruszenia przepisów postępowania tj. art. 4 kpk, 5 § 2 kpk, 7 kpk i art. 410 kpk. Wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż sąd I instancji wnikliwie i bezstronnie rozważył zgromadzone dowody oraz okoliczności ujawnione na rozprawie i należycie wykazał winę oskarżonego w zakresie przypisanych mu w pkt I, III i IV części dyspozytywnej wyroku czynów. Przeprowadzona ocena materiału dowodowego nie narusza granic swobodnej oceny dowodów, jest zgodna z zasadami logiki, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Swoje stanowisko sąd orzekający przedstawił w pisemnym uzasadnieniu wskazując jakie dowody uznał za wiarygodne i w jakim zakresie oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Procedując w niniejszej sprawie sąd orzekający nie ustrzegł się jednakże pewnych błędów, które skutkować musiały częściową zmianą zaskarżonego wyroku o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Odnosząc się do podniesionego przez skarżącego zarzutu nadmienić nadto należy, iż brak jest podstaw do zasadnego podnoszenia zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk. W niniejszej sprawie sąd I instancji nie powziął wskazanych w tym przepisie niedających się usunąć wątpliwości które winny być tłumaczone na korzyść oskarżonego. Podkreślenia nadto

wymaga, iż zgodnie z utrwaloną praktyką orzecniczą nie można zasadnie wskazywać na naruszenie w sprawie art. 5 § 2 kpk w sytuacji gdy skarżący podnosi jednocześnie wątpliwości co do dokonanej przez Sąd I instancji oceny zgromadzonych dowodów albowiem regulacje art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. mają charakter rozłączny.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu zaznaczyć także należy, iż istotą art. 410 kpk jest to, iż wydając wyrok sąd nie może opierać się na tym, co nie zostało ujawnione na rozprawie, jak również i to, że wyroku nie wolno wydawać na podstawie jedynie części ujawnionego materiału dowodowego, dokonanie natomiast oceny zgromadzonych dowodów nie stanowi naruszenia wskazanego przepisu. Mając na uwadze, iż skarżący nie wykazał w apelacji aby wyrokując w sprawie sąd I instancji oparł się na części materiału dowodowego lub też na materiale dowodowym nie ujawnionym na rozprawie, a w pisemnym uzasadnieniu wydanego orzeczenia sąd rejonowy wskazał jakie dowody i z jakich względów uznał za wiarygodne oraz dlaczemu odmówił uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego zarzutu naruszenia wskazanego przepisu nie można uznać za trafny.

Za niezasadny uznać ponadto należy drugi z podniesionych przez skarżącego zarzutów naruszenia przepisów postępowania tj. art. 4 kpk i art. 366 kpk. W rozpoznawanej sprawie sąd orzekający brał pod uwagę okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego S. R. i wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego sąd I instancji nie pominął linii obrony tego oskarżonego.

Złożone w toku prowadzonego postępowania przez oskarżonego S. R. wyjaśnienia to nieprzekonująca wersja zdarzeń niewątpliwie obliczona na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Odmienna wersja wynikająca z relacji świadków T. P., B. F., A. S., R. U., J. S., P. S. K. M. i K. M. (1) trafnie została uznana za wiarygodną. Sąd I instancji miał na uwadze również opinię biegłej z zakresu z zakresu badania pisma i dokumentów L. Ś.. Analizując przedstawione w uzasadnieniu apelacji wywody zaznaczyć w tym miejscu należy, iż uważna lektura uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia pozwala na uznanie, że sąd I instancji ustalając stan faktyczny przedstawioną opinię w sposób rzetelny i wnikliwy przeanalizował tak jak inne dowody sprawy oraz ocenił - co należy zaznaczyć - w powiązaniu z innymi zgromadzonymi dowodami.

Procedując w niniejszej sprawie sąd I instancji ujawnił na rozprawie głównej z akt sprawy III K 175/12 także opinię biegłego z zakresu badania pisma ręcznego i dokumentów A. K. z dnia 3 kwietnia 2013 roku i opinia ta również została wskazana w pisemnym uzasadnieniu jako podstawa dokonanych ustaleń faktycznych. Skarżący jakkolwiek w wywiedzonej apelacji podnosi, iż sąd orzekający wyrokując w sprawie wykorzystał treść opinii uzyskanej o odmienny materiał badawczy i oparł swój werdykt na tym materiale nie zakwestionował jednakże równocześnie w apelacji okoliczności aby oskarżony posługiwał się dokumentami przekazanymi biegłemu celem ustalenia czy podpisy pod wskazanymi dokumentami zostały nakreślone przez M. R. czy przez oskarżonego S. R., czy też przez inną osobę, tj dokumentem „upoważnienie do prowadzenia firmy” z dnia 2 sierpnia 2009 r. oraz „zamówienie nr (...)”. Opieranie się o akta innego postępowania nie prowadzi do naruszenia zasad procedowania jeśli nie zmierza do obejścia zasady bezpośredniości. Ujawnienie opinii biegłego zasady tej niewątpliwie nie narusza.

Ustalony sposób zachowania oskarżonego, podejmowane przez wymienionego działania szczegółowo opisane przez sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu, w tym także na okoliczność korzystania przez wymienionego z telefonu należącego do konkubiny czy też internetu dostępnego w jej zakładzie pracy jak również posługiwanie się danymi konta innej osoby – D. R. powyższe nosi cechy, jak trafnie ocenił sąd rejonowy działania zmierzającego do utrudnienia identyfikacji jego osoby, co czyni linię obrony oskarżanego niemożliwą do zaaprobowania. Skarżący w pisemnym uzasadnieniu apelacji z jednej strony stwierdza, iż z akt prowadzonego odrębnie postępowania karnego wobec oskarżonego III K 819/11 musiała być znana sądowi orzekającemu sytuacja finansowa firmy (...), jak przy tym zaznaczył autor apelacji z materiałów tam zgromadzonych cyt. „wynikało, że firma ta jeszcze w 2009 roku miała bardzo duże przychody i zyski” wskazując jednocześnie w przedstawionej argumentacji na okoliczność iż w firmie zarządzanej przez oskarżonego miały powstać problemy finansowe ze względu na zobowiązania nieuregulowane przez innych kontrahentów. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż jak wynika z wyjaśnień oskarżonego wysokość tych zobowiązań miała nie być „symboliczna”, lecz wynosić ponad czterysta tysięcy złotych. Analizując przedstawioną w apelacji argumentację zauważyć ponadto należy, iż świadek L. W. do którego zeznań odwołuje się skarżący na

potwierdzenie powyższej tezy stwierdził, iż „nie mam żadnej wiedzy na temat sytuacji finansowej oskarżonego w 2009r. 2010 r. wiem, że zajmował się transportem” (k. 602) takie też stwierdzenie zawarte jest w protokole rozprawy z dnia 27 września 2013 roku.

Nie jest nadto zasadny zarzut apelacji naruszenia art. 4 kpk mający polegać w ocenie skarżącego na rozpatrzeniu zarzutów przedstawionych oskarżonemu w trzech różnych postępowaniach prowadzonych przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu. Zaznaczyć należy odnosząc się do przedstawionych w powyższym zakresie wywodów, iż czyn ciągły i ciąg przestępstw to instytucje prawa materialnego i ich zastosowanie, przyjęcie tych instytucji uzależnione jest wyłącznie od spełnienia przesłanek określonych w tych przepisach, a nie sposobu oskarżania. Nie można również „zmusić” oskarżyciela publicznego aby w jednym akcie oskarżenia objął zarzutem całą działalność przestępczą oskarżonego. W wypadku skazania kilkoma wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw istnieje możliwość wydania wobec oskarżonego wyroku łącznego stosownie do treści art. 91 § 3 kk, a orzeczona w wyroku łącznym kara nie może przekroczyć górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje. Istnieją zatem prawne podstawy do ponownego ukształtowania orzeczenia o karze.

Niezależnie od powyższych uwag zauważyć należy, iż w pisemnym uzasadnieniu wyroku sąd rejonowy czyniąc rozważania odnośnie przedstawionego oskarżonemu zarzutu popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnionego na szkodę (...) Sp. z o.o. zaznaczył, iż z uwagi na okoliczność, iż przed tutejszym sądem pod sygnaturą akt III K 819/11 w toku pozostawała sprawa przeciwko oskarżonemu na szkodę (...) Sp. z o.o. o czyn polegający na doprowadzeniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej tej Spółki w dniu 2 września 2010 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci oleju samochodowego (...) o wartości 7.564 zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika Spółki J. S.co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy kupna sprzedaży, tj. nie mając zamiaru zapłaty ceny za otrzymany towar, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. wniesiona przez Prokuraturę Rejonową w Gdyni aktem oskarżenia z dnia 15.11.2011r. sąd wyeliminował z opisu czynu zarzucanego w pkt. III aktu oskarżenia zachowanie oskarżonego będące już przedmiotem rozpoznania w sprawie III K 819/11. W przedstawionych rozważaniach sąd orzekający zaznaczył, iż jakkolwiek oskarżyciel publiczny w pkt III aktu oskarżenia wniesionego do sądu w niniejszej sprawie jako czas popełnienia przestępstwa wskazał sierpień 2010 r., to z dokumentów sprawy i zeznań świadka J. S. wprost wynika, iż w obu sprawach chodzi o to samo zdarzenie na szkodę tego samego pokrzywdzonego, co jak stwierdził sąd I instancji wyłącza możliwość równoczesnego rozpoznania sprawy o ten sam czyn w dwóch odrębnych postępowaniach.

Wydane w powyższym zakresie rozstrzygnięcie nie można jednakże uznać za prawidłowe. W zaistniałej sytuacji prawnej wymaganym pozostawało ustalenie kiedy wszczęte zostało postępowanie karne we wskazanej powyżej sprawie, a okoliczność ta niewątpliwie była w rozpoznawanej przez sąd I instancji sprawie niezwykle istotna. W sytuacji bowiem gdyby w wyniku dokonanych ustaleń zostało stwierdzone, iż postępowanie karne o oszustwo popełnione na szkodę (...) sp. z o. o. z siedzibą w G. wszczęte zostało później niż postępowanie karne o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony na szkodę wymienionego pokrzywdzonego zarzucony S. R. w pkt III aktu oskarżenia wniesionego w niniejszej sprawie to zasadnym było umorzenie prowadzonego wobec S. R. postępowania o czyn z art. 286 kk a osądzenie wymienionego oskarżonego za zarzucony mu czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony na szkodę (...) sp. z o. o. z siedziba w G..

W sytuacji natomiast gdyby wskazane postępowanie karne wszczęte zostało wcześniej zasadnym pozostawało łączne rozpoznanie tych przedstawionych oskarżonemu zarzutów, bowiem doszłoby do sztucznego i niedopuszczalnego wyodrębnienia dwóch przestępstw – z art.270§1 kk i art.286§1 kk.

Sąd I instancji w punkcie II dyspozycji wyroku przypisał oskarżonemu S. R. sprawstwo czynu z art. 270 § 1 kk polegającego na tym, że w okresie pomiędzy 31 sierpnia 2010 roku a 1 września 2010 roku w W. woj. (...) w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci zamówienia nr (...) z dnia 01.09.2010 roku poprzez naniesienie podpisu o treści (...). Zaznaczyć w tym miejscu jednakże należy, iż w zależności od dokonanych ustaleń w sytuacji gdy sprawca

podrabia dokument w celu użycia go za autentyczny i następnie posługuje się takim dokumentem jako autentycznym konieczne jest uznanie pierwszego z tych czynów za przestępstwo współukarane.

Taki też pogląd prawny wyrażony został w wyroku Sądu Najwyższego z 16 listopada 2009 roku, IV KK 98/09, zgodnie z którym jeżeli dokonany przez oskarżonego fałsz materialny dokumentów rzeczoznawcy, stanowił środek do celu, jakim było wyłudzenie kredytu i został on uprzednio skazany za ten drugi czyn, to tego rodzaju sytuacja stanowi inną okoliczność wyłączającą ściganie w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. za przestępstwo fałszu materialnego albowiem stanowi ono tzw. współukarane przestępstwo uprzednie. Podobnie w wyroku Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2003 roku, WA 69/02, zgodnie z którym w sytuacji, w której doszło do podrobienia dokumentu w celu użycia go za autentyczny (art. 270 § 1 k.k.), a następnie przekazania tego dokumentu innej osobie, aby ta, używając go jako autentycznego, dokonała wyłudzenia mienia (art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.), możliwe jest w zależności od okoliczności konkretnej sprawy, uznanie pierwszego z tych czynów za przestępstwo współukarane.

W świetle powyższego nie jest dopuszczalne skazanie za przestępstwo podrobienia dokumentu celem użycia za autentyczny (art.270§1 kk), a następnie za użycie tego dokumentu jako autentycznego w ramach czynności sprawczej oszustwa (art.286§1 kk i art.270§1 kk w zw. z art.11§2 kk).

Konieczna natomiast pozostawała zmiana zaskarżonego orzeczenia w punktach III i IV jego dyspozycji odnoszących się do czynów opisanych w punktach IV, V, VI i VII jego części wstępnej. Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia w zakresie tychże czynów, jednakże nie dostrzegł wadliwości redakcji zarzutów aktu oskarżenia w tym zakresie powielając je w treści czynów przypisanych oskarżonemu. Wskazane w czynach przypisanych niekorzystne rozporządzenie mieniem sprowadzało się do wydania wymienionych w zarzutach przedmiotów sprzedaży nie zaś do zaniechania zapłaty. Biorąc pod uwagę zasadę jedności wyroku i jego uzasadnienia dokonana zmiana wyroku miała charakter doprecyzowujący i nie prowadziła do czynienia dodatkowych ustaleń na niekorzyść oskarżonego jako, że już dokonane w sprawie przez sąd I instancji ustalenia na to pozwalały.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa, a to wobec aktualnej sytuacji majątkowej oskarżonego.